

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΕΙΑ (ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ)

Έν' Ἑλλάδι . . . Δραχ. 10
 Ἀλλοδαπῆς . . . Δρ. χρ 10

Ἀρχεται ὑπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου
 μηνός.

ΑΓΩΝ

ΕΚΙΕΤΑΔΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἵτησις ἀφορῶσα εἰς τὸ φάλλον ἀπευθύνεται
 Πρὸς τὸν κ. Ι. Λαμπροδὴν, δικηγόρον
 Ὁδὸς Ἱπποκράτους 5.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 15 Αὐγούστου 1902.

«Ἰραδὲς δημοσιεύεις σήμερον (τῇ δεκάτῃ Αὐγούστου)», λέγει τηλεγράφημα ἐκ Κωνσταντινουπόλεως πρὸς τὸ ἐθνικὸν πρακτορεῖον, «διατάσσει τὸν διορισμὸν ἀνωτάτης ἐπιτροπῆς ἐπιφορτισθεῖσας τὴν ἐφαρμογὴν τῶν κριθεῖσων ἀναγκαιῶν διὰ τὴν Μακεδονίαν μεταρρυθμίσεων. Δευτέρα ἐπιτροπὴ θὰ ἐπισκεφθῇ τὴν ἐπαρχίαν ταύτην».

Ἀφ' ἡμεῶν ἀνεξέταστον τὴν κατάφωρον ἀντίφασιν τῶν δύο προτάσεων τοῦ τηλεγραφήματος, διότι ὑποθέτομεν μᾶλλον φραστικὴν ἀμάρτημα τοῦ τηλεγραφεῖου ἢ ἀσάφειαν ἐξ ἐκείνων, εἰς ἃς ἐμβάλλει ἐαυτὴν συνήθως ἡ δεξιότης μὲν νομιζομένη, ἀληθῶς δὲ μωροτάτης οὕσα τουρκικὴ διπλωματία. Λαμβάνομεν ὡς ἀληθῆσαν ἀδιάσειστον τὸ ὅτι οἱ Τούρκοι ἀπεφάσαντο νὰ ἐφαρμόσωσι μεταρρυθμίσεις ἐν Μακεδονίᾳ.

Ἀλλὰ πότε θὰ ἐφαρμόσωσι τὰς μεταρρυθμίσεις ταύτας; Τοῦτο καθορίζεται σαφέστατα ὑπὸ τοῦ Ἰραδῆ διατάσσει νὰ διορισθῇ ἐπιτροπὴ, ἥτις θὰ ἐφαρμόσῃ τὰς περιλαλήτους μεταρρυθμίσεις τὰς μεταρρυθμίσεις δὲ ταύτας θὰ ὑποδείξῃ δευτέρα ἐπιτροπὴ, ἥτις θὰ διορισθῇ. Ποῖαι θὰ εἶναι αἱ μεταρρυθμίσεις αὗται, τοῦθ' ὅπερ ἀποτελεῖ τὸν ἀκρογωνιαίον λίθον τοῦ νέου οἰκοδομήματος, οὐτε οἱ Τούρκοι τολμῶσι νὰ εἰπωσιν, ἀλλ' οὐτε ἡ εὐρωπαϊκὴ διπλωματία ἡ ἐκδιόσασα τὸν νέον Ἰραδὲν ἐπιθυμεῖ νὰ σχηματίσῃ ἀκριβῆ ἐννοίαν. Διότι τὸ αὐτὸ συμφέρον ἔχουσι καὶ οἱ Τούρκοι νὰ ἐμπαίζωσι τὴν διπλωματίαν καὶ ἡ εὐρωπαϊκὴ διπλωματία, ἡ πολυκέφαλος καὶ διχονοοῦσα, ἥδιστα χαίρει ἐμπαίζομένη ὑπὸ τῶν Τούρκων.

Διὰ τί δὲ ἡ κωμωδία αὕτη;

Διότι μεταρρυθμίσεις σκοπούσας τὴν εἰσαγωγὴν ἀνθρωπίνης διοικήσεως ἐξασφαλιζούσης ἰσοπολιτείαν καὶ ἰσονομίαν εἰς Μουσουλμάνους καὶ Χριστιανούς πεῖρα ἀναλλοίωτος πεντακοσίων ἐτῶν πείθει, ὅτι ὁ Ἰσλαμισμὸς εἶναι τελείως ἀνίκανος νὰ ἐφαρμόσῃ ἀφ' ἐαυτοῦ. Κράτη, εἰς τὰ ὁποῖα ἡ πρὸς τὸ θεῖον πίστις ἀποτελεῖ τὴν καθολικὴν τῆς νοήσεως καὶ τῆς λογικῆς ἀφετηρίαν, ἀποβάλλουσι τὸ κύριον τῆς ὑπάρξεώς των ἔρεισμα, ὅταν ἀναγνωρίσωσιν, ὅτι οἱ πιστοὶ εἶναι ἰσότητι πρὸς τοὺς ἀπίστους τέκνα τοῦ Θεοῦ, ἀκριβῶς δὲ τοῦτο κατενόησαν ἀείποτε οἱ Τούρκοι καὶ ἡ υπερπεντακοσιετὴς ἱστορία τῆς ἐν Εὐρώπῃ ἐμφανείσεως των ἡλίου φαεινότερον κατέδειξεν, ὅτι τοιοῦτον εἶδος μεταρρυθμίσεων μόνον μετὰ πόλεμον καὶ μόνον ἐν ἐσχάτῳ κινδύνῳ τῆς ὅλης αυτοκρατορίας ἠναγκάσθησαν νὰ ἀποδεχθῶσιν.

Ἐν τῇ διαγωγῇ τῆς ταύτης πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι εἶναι λογικώτατοι, ἡλιθίως δὲ παράλογοι φαίνονται μόνον ἐν τῇ οἰκτρᾷ ἐκείνῃ βάσει, ἐφ' ἣς ἐθεμελίωσαν τὸν ὅλον βίον τοῦ ὁσμάνικοῦ κράτους, ἐν τῇ βάσει τῆς διαιρέσεως τῶν ὑπηκόων εἰς πιστοὺς καὶ ἀπίστους.

Ἀλλὰ ταῦτα πάντα ἄριστα γινώσκει καὶ ἡ εὐρωπαϊκὴ διπλωματία. Εἶχον ἀνατελεῖ καὶ δι' αὐτὴν ποτε χρόνοι ἱπποτικῆς μεγαλοφροσύνης καὶ ἀληθινῆς χριστιανικῆς φιλανθρωπίας. Οἱ λαοὶ τῆς Εὐρώπης, ὀλιγώτερον ἰσως ἢ σήμερον πεπολιτισμένοι, πάντως ἐλιγώτερον βιομήχανοι ἢ σήμερον, συνεκλονίζοντο βιαιότερον καὶ τὸ αἶσθημα τοῦ δικαίου καὶ τῆς εὐσπλαγχνίας ἀντεκαλεῖτο ὡς τρομερὰ καὶ ἀπειλητικώτατη κραυγὴ ἀγανακτήσεως σεῖουσα ἐκ θεμελίων τὸ βδελυρώτατον τῶν πολιτικῶν οἰκοδομημάτων, ὅσα ποτὲ ἰδρύθησαν ἐν Εὐρώπῃ, ὅσας ἂν ἤκούοντο οἱ στόνοι καὶ οἱ ὀλοφυρμοὶ τῶν καταπιεζομένων λαῶν τῆς τουρκικῆς Ἀνατολῆς. Νῦν τοιοῦτόν τι σπανίως ἐκδηλοῦται ἐν Εὐρώπῃ ἢ καὶ ἐκδηλούμενον στερεῖται τῆς ἀπαιτουμένης ἐντάσεως, οἱ δὲ πεπολιτισμένοι καὶ ἐξηγηνισμένοι τῆς Ἑσπερίας λαοὶ ἀπέβησαν ἐξ ἰσοῦ διπλωμάται ὅσον καὶ αἱ κυβερνήσεις αὐτῶν προσλαβόν τὰς ἔξεις τῆς βιομηχανίας, καὶ οἱ στεναγμοὶ τῶν Ἀρμενίων καὶ οἱ ὀρῶναι, τῶν Ἑλλήνων οἱ γογγυσμοὶ, τῶν Ἀλβανῶν οἱ ἀλληλοσπαραγμοὶ ἀπέβησαν μονοῦ ὀχληροῦ

κλαυθμηρισμοὶ διακόπτοντες τὰς λογιστικὰς ἐργασίας τῶν εὐρωπαϊκῶν κυβερνήσεων.

Ὅταν δὲ τὰ ἠθικὰ προβλήματα τῆς τύχης ὁλοκληρῶν λαῶν, τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἐθνικῆς αὐτῶν αὐτοτελείας, τῆς ἀνακτῆσεως τῶν ὑπὸ τῆς βίας καταπατηθέντων δικαίων αὐτῶν τῆς ἰσονομίας καὶ τῆς ἰσοπολιτείας, ὅταν τὰ προβλήματα ταῦτα ἡ εὐρωπαϊκὴ διπλωματία λύῃ διὰ τῶν κανόνων τῆς ἀριμνητικῆς, τῆς παραδόξου ἐκείνης ἀριμνητικῆς, καθ' ἣν τὰ πέντε καὶ τέσσαρα τοῦ Ἀγγέλου δὲν κάμνουν ἢ ἐπὶ τὰς τῶν Γερμανῶν καὶ πέντε διὰ τὸν Ῥώσον καὶ τρία διὰ τὸν Γάλλον, μεγίστην ὀφλισκάνουσι μωρίαν οἱ λαοὶ οἱ ὑπὸ τὴν Τουρκίαν ζῶντες, ἐν ἀναμένειν νὰ ἰδῶσι τὸ πῶς τῆς ἐλευθερίας των ἐκπεμπόμενον ἐκ τῶν χειρῶν τῆς Εὐρώπης. Πᾶν τούναντιον! Τὸ συνέδριον τῆς Χάγης ὑπὸ τύπον ἀπαλῶτερον, ἀλλὰ τρεῖς ὑποκριτικώτερον καὶ πανουργώτερον ἐπανέλαβε τὰ δόγματα τῆς ὑπὸ τὴν κατάραν τῆς ἀνθρωπότητος ἐκπευσσάσης Ἰερᾶς συμμάχιας, τὰ διαδόχτα ἐκεῖνα δόγματα, καθ' ἃ οἱ ἰσχυροὶ ἀπεριφράστως ἠγρόντο εἰς τοὺς ὑπὸ τυραννίαν λαοὺς τὸ δικαίωμα τῆς ἐπαναστάσεως, τὸ δικαίωμα νὰ γίνωσιν ἄνθρωποι.

Οὕτω ἄρα, ἵνα συνοψίσωμεν τὰς σκέψεις ἡμῶν, μεταρρυθμίσεις τοιαύτας, οἷας δικαιούνται οἱ τουρκοκρατούμενοι λαοί, οἱ μὲν Τούρκοι εἶναι ἀνίκανοι νὰ ἐφαρμόσωσιν, ἡ δὲ Εὐρώπη δὲν ἐγγεῖ οὕτε συμφέρον, οὕτε τὴν δύναμιν νὰ ἐπιβάλῃ, ἔνεκα τῶν διαιρέσεων, τῶν καχυποψιῶν, τῶν ἰδιοτελειῶν, αἰτίνας ὑποκύνει εἰς τὰς σκέψεις καὶ τὰς πράξεις τῆς. Τοιούτας μεταρρυθμίσεις θὰ ἦσαν προθυμότεροι νὰ ζητήσωσιν οἱ Ῥῶσοι εἰτε ἀφ' ἐαυτῶν εἰτε διὰ τῶν προθύμων θεραπόντων αὐτῶν Γάλλων ἐφ' ὧν τῶν χωρῶν, ἐφ' ὧν ἐξετείνετο ἡ συνθήκη τοῦ Ἀγίου Στεφάνου καὶ ἀποτυχάνοντες νὰ ἐκδιώσωσι διὰ πολέμου παρὰ τῶν Τούρκων, ἀλλὰ τοιαύτας μεταρρυθμίσεις ἀποκροῦν ἡ Αὐστρία ἡ θέλουσα νὰ κατέλθῃ εἰς τὸ Αἰγαῖον διὰ Θεσσαλονίκης, τοῦθ' ὅπερ δὲν θὰ ἠγείλοντο πρῶτοι οἱ Ῥῶσοι, εἰτα οἱ Ἀγγλοὶ καὶ τελευταῖοι οἱ Ἰταλοὶ. Ἄν πάλιν οἱ Ἀγγλοὶ συνήκουν εἰς τοιαύτας μεταρρυθμίσεις ἀλλὰ κατὰ φυσικώτερον διαίρεσιν ὑπὸ ἐποψιν γεωγραφικῶν ὁρίων καὶ δικαιοτέραν ὑπὸ ἐποψιν ἐθνολογικῶν καὶ πολιτικῶν, οὕτως ὥστε νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ ἐθνικὴ αὐτοτελεία τῶν μεγάλων φυλετικῶν ὅγκων Ἀλβανῶν καὶ Ἑλλήνων, οἵτινες οἰκοῦσι τὴν δυτικὴν Μακεδονίαν, τὴν μέσην καὶ τὴν ἀνατολικὴν καὶ ὁλόκληρον τὴν Θράκην, θὰ εὕρισκον τὴν αὐτὴν ἀντίστασιν παρ' Αὐστριακῶν τε καὶ Ῥώσων καὶ τῶν τούτοις συντασσόμενων κρατῶν.

Τοιαύτας λοιπὸν μεταρρυθμίσεις ἐκ τοῦ ἀμοιβαίου φόβου τῶν συγκρούσεων ἀποκρούουσι σχεδὸν ἐξ ἰσοῦ πρὸς τοὺς Τούρκους καὶ οἱ Εὐρωπαῖοι, οὕτω δὲ ἡ νέα κωμωδία, ἥ τὴν διδασκαλίαν ἀπὸ θεάτρον ἐπέταξεν ὁ νέος Ἰραδὲς, θὰ ἔχῃ τοῦτο τὸ παράδοξον, ὅτι ὡς ὑποκρίται αὐτῆς ἀξιόλογον ὑποδύνονται μέρος καὶ οἱ εὐρωπαῖοι διπλωμάται.

Ἀλλ' ἔως πότε θὰ παραταθῇ ἡ κωμωδία αὕτη;

Ἔως ὅτου οἱ ὑπὸ τοὺς Τούρκους βιοῦντες λαοὶ θὰ κοιμῶνται τὸν ἄτιμον τοῦ δούλου ὕπνον ἢ θὰ ἐξακολουθῶσιν ἐρίζοντες καὶ σπαράσσοντες ἀλλήλους ἢ ἔως ὅτου ὁ ψευδὴς τῆς εὐρωπαϊκῆς ὁμοφωνίας πέπλος διαρραγῇ ὑπὸ τὸ βάναυσον κτύπημα τῆς ἀνυπομονούσης πρὸς τὴν ἀρπαγὴν ὀρέξεως ἐνὸς ἢ τινῶν τῶν μεγάλων Δυνάμεων.

Ἡκιστα τιμητικὸν διὰ τὴν ἐθνικὴν ἱστορίαν τῶν λαῶν τούτων θὰ εἶναι, ἂν τὴν ἐλευθερίαν αὐτῶν ἀποκτήσωσιν ἐκ τῆς τυχείας συμπτώσεως τοῦ ἀλληλοσπαραγμοῦ τῶν ἀδιαλλάκτων διεκδικήσεων τῶν μεγάλων δυνάμεων, καίτοι ἀμφίβολον πάντοτε κείται, ὅτι ἐκ τοῦ ἀλληλοσπαραγμοῦ τούτου θὰ ἀποκτήσωσι τὴν ἐλευθερίαν των ταύτην.

Ἀλλ' ὅπως δῆποτε ἐν τῇ οἰκτρᾷ διαίρεσει τῶν τυραννιζομένων ὑπὸ τῶν Τούρκων λαῶν, ἦν κατ' ἐπονεϊδίον τρόπον ἀνεπανόρθωτον κατέστησαν οἱ Βούλγαροι διὰ τῶν πρωτακούστων ἀτιμιῶν των, βεβαίωτατον ἀπομένει τὸ γὰρ νῦν ἔχον, ὅτι ὁ νέος Ἰραδὲς οὐδεμίαν ἐλπίδα σηματοῖται διὰ τοὺς ἐν τῷ ὀθωμανικῷ κράτει βιοῦντας χριστιανικοὺς λαοὺς, ἂν ὑποτεθῇ, ὅτι οἱ ἐκδιώσαντες αὐτὸν ἐκ

τῶν χειρῶν τοῦ Σουλτάνου δὲν ἔχουσι τὴν αὐτὴν ἀμετάκλητον ἀπόφασιν νὰ ἐπιβάλωσι καὶ τὴν ἐφαρμογὴν αὐτῶν.

Τίνες οὗτοι καὶ ὁποῖας ἔχουσι ὑπονοίας περὶ τῶν πιθανῶν ἀποφάσεων αὐτῶν θὰ εἴπομεν ἰσως ἐν προσεχεί τοῦ «Ἀγῶνος» φύλλου.

ΚΥΠΡΟΣ

Ἡ στέψις τοῦ Ἐδουάρδου καὶ οἱ πόθοι τῶν Κυπρίων.

Καὶ πάλιν οἱ Κύπριοι στεντορείας ἀνέπεμψαν εὐχὰς ὑπὲρ τῆς μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος ἐνώσεως τῆς ὁραίας των πατρίδος. Ἐπὶ τῇ στέψῃ τῶν βασιλέων τῆς Ἀγγλίας ἦσαν ὑπὲρ τούτων τὰς εὐχὰς των πρὸς τὰς πανδήμους τοῦ Πανελληνίου καὶ εἰλικρινεῖς εὐχὰς ὑπὲρ τοῦ ἀσφαλέτου τοῦ ἀγγλικοῦ θρόνου, τοῦ συμβόλου τούτου τοῦ ἀγγλικοῦ μεγαλείου, ἀλλὰ τοῦτο εὐχρηστέως δὲν ἐλησμονήσαν καὶ τὴν ἰδιαιτέραν αὐτῶν πατρίδα.

Ἀλλὰ καὶ ἐν τούτῳ ἐδείχθησαν οἱ πράγματι εἶναι, γνησιώτατοι Ἕλληνες. Ἀγνοοῦσιν οἱ λαοί, καὶ πρέπει νὰ ἀγνοῦσι, τοὺς ψυχροὺς τῆς δυσμαλᾶκτου διπλωματίας ὑπολογισμοὺς, δὲν ὑπάρχει δὲ νόμος ἀνθρωπίνου διάταξης γραπτῇ ἢ ἄγραφῳ ἰσχύοντα μείζον τοῦ θεοῦ κανόνος, τοῦ παραγνωριζομένου ἐνίστο καὶ καταπατουμένου, ἀλλ' αἰετοῦ ἐγκύρου, ἀλλ' ἀείποτε κραταιοῦ, τοῦ κανόνος, ὅτι ἡ ἐλευθερία τῶν λαῶν εἶναι ἀναφαίρετον τῶν ἀνθρώπων δικαίωμα, ἀσεβοῦσι δὲ πρὸς αὐτὸν τὸν θεὸν οἱ ἀρνούμενοι τοῦτο.

Ὑπὸ τῆς ἐνστικτοῦ ταύτης λογικῆς ὠθούμενοι ἐπράξαν οἱ Κύπριοι, ἐτι γράφει ἡμῖν ἐκ Λεμεσσοῦ ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Ἀγῶνος» ἀπὸ 114 Αὐγούστου 1902. Γράφει δὲ οὕτως.

«Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς στέψεως ὁ ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως πόθος ἡκούσθη ἰσχυρὸς ἀπὸ περὶ τὸν ἑσπερὸν τῆς Κύπρου. Ἐκ τοῖς νοοῖς ὁ κληρὸς, παρσταμένων τῶν πολιτικῶν ἀρχῶν, νύκθη ὑπὲρ τοῦ βασιλέως Ἐδουάρδου καὶ τῆς ἐνώσεως. ὁ λόγος δ' ἐζητωρῶν ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως. Τὰ χωρία δὲ ὑπὲρ τῆς δημοφιλίας ζητοῦνται τὴν ἑνωσιν, οἱ δ' Ἕλληνες βουλεύεται ἀπέστειλαν τὸ κάτωθι τηλεγράφημα:

«Μεγαλειστάτους βασιλεῖς Ἐδουάρδον καὶ Ἀλεξάνδρον.

Ὁ Ἕλληνας κυπριακὸς λαὸς ἐπὶ τῇ ἐντυχεῖ στέψῃ τῶν ὑμετέρων Μεγαλειστάτων ἀναπέμψας ἐν δοξολογίᾳ τῇ ὑψίστῃ βαθύτατος εὐχὰς πρὸς κραταιῶν τῆς ὑμετέρας βασιλείας ἐπ' ἀγαθῷ ἀνθρωπότητος καὶ ὑποβάλλον εὐλαδῇ συγχαρητήρια ἐκφράζει προαιώνιον ἀναλλοίωτον πόθον ὑπὲρ ἐνώσεως αὐτοῦ μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος εὐελκυστῶν, διὰ αἱ Ὑμέτεροι Μεγαλειότητες θ' ἀκολουθήσωσι προηγουμένα δεινῆστον μνηρὸς ἐν Ἑπτανήσῳ συνεχίζουσαι φιλελευθέρας παραδόσεις ἀγγλικῆς φυλῆς.

Ο ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΗΘΙΚΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΟΛΕΜΟΣ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΩΝ

Ἡ ἠθικὴ ἐν Κωνσταντινουπόλει κατάστασις.

Ἐπιφανὴς τοῦ «Ἀγῶνος» φίλος ἐπιστέλλει ἡμῖν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀπὸ Αὐγούστου 1902 τὰ ἐπόμενα, εἰς ἃ μεγάλην συνίσταται τὴν προσοχὴν εἰς τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας.

Μέχρι τοῦδε ἐδοκίμαζεν ὁ Ἕλληνισμὸς τοὺς γνωστοὺς θρησκευτικοὺς καὶ πολιτικοὺς πολέμους ἐκ μέρους τῶν ἀσπονδωτέρων αὐτοῦ ἐχθρῶν. Προσληπτικῶς τῆς τε θρησκείας καὶ τῆς ἐθνότητος, ἔμποροι ψυχῶν, πολέμοι τῆς πολυπαθοῦς ἡμῶν ἐθνότητος, τῆς γλώσσης καὶ τῶν ἄλλων ἐθνικῶν ἡμῶν παραδόσεων, εἰδελθεῖς πολέμοι ἐπὶ αἰῶνας ἐπεδουλεύθησαν αὐτὴν τὴν ὑπαρξίν ἡμῶν. Ἀλλὰ τὸ ἡμέτερον ἔθνος ἑρρωμένως ἀνέστη κατὰ τῶν πολυπληθῶν αὐτοῦ πολέμων, διότι τὴν κρηίδαν τοῦ ἐθνικοῦ αὐτοῦ βίου εἶχε στηρίξει ἐπὶ ἀσφαλέτων ἡλικῶν βάσεων καὶ διὰ τοῦ ἱεροῦ τούτου ἡλικίου δεσμοῦ συνέδεε τὰς ἀπανταχοῦ τῆς γῆς ἐγκατεστημένας ἑλληνικὰς κοινότητας. Νῦν ὅμως καὶ αὐτὸς ὁ συνεκτικώτατος ἠθικὸς δεσμὸς παντοῦτρόπως ἐπι-

βουλεύεται ὑπὸ τῶν ἀγρίων κατακτητῶν τῆς μεγίστης τοῦ Ἑλληνισμοῦ πρωτευούσης. Αἱ τουρκικαὶ ἀρχαὶ συστηματικῶς πλέον καταπολεμοῦσιν ἡμᾶς διὰ τῶν διαφόρων τῆς ἠθικῆς διαφορᾶς καὶ ἐξαχρείωσης μέσων, τὰ ὁποῖα ἀφθονῶς ἐξευρίσκουσι τὰ ἐξηχρεωμένα αὐτῶν ὄργανα καὶ τὰ ὁποῖα ἀφθονώτερα διαθέτουσι καὶ ἀφθονώτερα καρποῦνται. Ἐχομεν λοιπὸν συστηματικὸν πόλεμον κατὰ τῆς ἠθικῆς τῶν οἰκογενειῶν ἡμῶν διὰ τῆς διαφορᾶς.

Ἀπὸ ἐτῶν διεβέλομεν τὴν ἀνῆθικον ταύτην πολιτικὴν τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν, ἀλλὰ πρόσφατον τι ἐπείσοδον, συμβάν τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἐν κεντρικώτῃ τινὶ ὁδῷ τοῦ Πέραν ἐστέρωσε τὴν ὑπόνοιαν ἡμῶν καὶ οὕτω ἐσχηματίσαμεν ἀκράδαντον πλέον πεποίθησιν περὶ τῆς συστηματικῆς ὑπάρξεως τοῦ κατὰ τῆς ἠθικῆς τῶν οἰκογενειῶν ἡμῶν ἐξασκουμένου συστηματικοῦ πολέμου.

Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἐν ᾧ ἐργαζόμεν ἐν τῇ κατοικίᾳ μου, αἰφνης ἀκούω ἰσχυρὸν κρότον ὅλῳν θραυσμένων. Ἐστὴν πρὸς στιγμὴν διὰ νὰ ἐξακριβώσω τὴν προέλευσιν τοῦ κρότου, ἀλλ' ἀκούω καὶ δεύτερον καὶ τρίτον ἰσχυρότερον ἐκπεμπόμενον. Ἀνοίγων λοιπὸν τὸ παράθυρον ἐγένονην θεατὴς μιᾶς ἀσυνήθους ὀχλαγωγῆς. Ὁμογενῆς τις κύριος καλοενδεδυμένος καὶ σοβαρωτάτου ἐξωτερικοῦ διὰ δριμυτάτων φράσεων ἰλιθοβόλει τὴν κατάντικρου οἰκίαν αὐτοῦ, ἡ ὁποία, ὡς κατόπιν ἐπληροφόρησιν, καταφεύγει ἀπὸ γυναικας ἐλευθερίων ἡθῶν καὶ εὐρίσκειτο ὑπὸ τὴν προστασίαν ἐνὸς ἀστυνομικοῦ ὑπαλλήλου. Συνηθροίσθη λοιπὸν πλῆθος ἀμέτρητον, τινὲς δὲ ἀστυνομικοὶ ὑπαλλήλοι προσελθόντες προειπάθουν νὰ διαλωσῶσι τοὺς συνηθροισμένους καὶ τὸν κύριον τοῦ ἐπείσοδου νὰ ὀδηγήσωσιν εἰς τὸ κρατητήριον διὰ βιαιοτάτου καὶ βαναυσώτατου τρόπου. Ἀλλὰ αἱ φωναὶ καὶ οἱ διαμαρτυρίαι τῶν τέκνων καὶ ἐκ τῆς συζύγου τοῦ Ἑλλήνος οἰκογενειάρχου καὶ τῶν λιθοβοδουμένων αἱ ἡδαικὲς ἐκφράσεις ἐκράτουν μετέωρα τὰ πράγματα, ὅτε ὁ ἥρωας τοῦ ἐπείσοδου ἐξορκίσας τοὺς Τούρκους ἀστυνομικούς ἐν ὀνόματι τοῦ Προφῆτου αὐτῶν Μωάμεθ ἐζήτησε τὴν ἀδειαν νὰ ἐξηγηθῇ. Τὸ ἀμέτρητον λοιπὸν ἐκείνο πλῆθος ἤκουσεν, ὅτι ὁ ἐντιμὸς οἰκογενειάρχης χάριν τῆς ἠθικῆς τῶν τέκνων καὶ τῆς οἰκογενείας τοῦ προεῖθε ἦτο πολλὰ κατὰ καιροὺς διαβήματα, ἰδιωτικὰ τε καὶ ἐπίσημα, πρὸς παρεμπόδισιν τῆς οὕτω ἐλευθερίας ἐξασκήσεως τῶν ἱεροδούλων τῆς κατάντικρου δυσανάμοι οἰκίας. Ἀλλ' οὐδεμία φωνή, οὐδεμία ἀκρόασις παρὰ τῶν ἐντεταλμένων τὴν περιφρούρησιν τῆς δημοσίας ἠθικῆς. Οὕτω λοιπὸν εἰς τὰ ἔσχατα ἔλθων ὁ ἐντιμὸς οἰκογενειάρχης προεῖθε εἰς τὸ παρακεκινδυνευμένον αὐτοῦ διάβημα. Τὸ παριστάμενον πλῆθος ἐνὶ στόματι ἐδικαίου τὸν παθόντα, ὅστις, καθὰ καὶ ὁθωμανὸς ὑπῆκοος, τίς οἶδε εἰς ποίας φυλακὰς τοῦ ὁθωμανικοῦ κράτους εἰς φιλοξενίῃ...

Ἀληθῶς δ' εἰπεῖν ἡ θέσις τῶν ὑπὲρ τῆς ἠθικῆς διαπαιδαγωγῆσεως τῶν τέκνων των ἐνδιαφερομένων γονέων κατέστη ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἰδίᾳ δ' ἐν τῷ Πέραν, ὅπου πλεονάζουσι σχετικῶς τὰ ξένα στοιχεῖα, λίαν δύσκολος καὶ λίαν προβληματικὴ. Ἐνεκα τῆς πρωτοφανοῦς ἀνεκτικότητος καὶ ἐν πολλοῖς τῆς συστηματικῆς διευκολύνσεως τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν, ἐκάστη συνολικὴ τοῦ Πέραν κατέστη ἔστιά ἠθικῆς μολυσματικῆς νόσου. Ἄν δὲ εἰπωμεν ὅτι τὸ ἡμῖς σχεδὸν τὸ Πέραν μετεβλήθη εἰς δυσάνωμον ὄλκημα δὲν θὰ εἴναι ποσὸς πλεονασμὸς. Οἱ ἐξ Εὐρώπης ἰδίᾳ ἀφικόμενοι ἐξοικισμένοι ἐκμεταλλεύονται τὴν ἀνεκτικότητά ταύτην τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν μετὰ πρωτοφανοῦς ἀναιδείας. Τὴν ἐκμεταλλεύονται τῆς τιμῆς τῶν ἀθῶν νανιδῶν, συνήθως ὑπηρετῶν καὶ ἀπροστατευτῶν κορῶν. Ἐξακούει καθ' ὅλους τοὺς κανόνας τοῦ χαμερπὸς τούτου ἐμπορίου. Ἐπίσης τοιοῦτον ἄτιμον ἐμπόριον μετέρχονται καὶ οἱ πενιέστεροι κατὰ κράτος τῆς τουρκικῆς πρωτευούσης, ὃν τινες διατρήσουσι καὶ ἰδίους δυσανάμους οἴκους. Τὰ δυνάτια ταῦτα τῆς ἐσχάτης κοινωνικῆς ὑποστάσεως εἰδείχθη, ὅτι τινὰς τῶν ὑπὸ τὴν προστασίαν αὐτῶν εὐρισκομένων ἱεροδούλων χρησιμοποιοῦσι καὶ πρὸς σκοποὺς κατασκοπικῆς κατοπτρεύσεως. Κατὰ ταῦτα δὲ αἱ ἐν τοῖς ὑποπάλαισι, γαλακτοπαλαιοῖς, συναυλαῖς καὶ ἄλλοις κέντροις ροιζῶσαι ἐλευθερίαν ἡθῶν γυναικας δύνανται ν' ἀποβῶσιν ἐπιφροσύταται καὶ δι' αὐτὸ πρέπει τις νὰ ἦε πολὺ προσεκτικὸς ἐν ταῖς συνουσίαις καὶ φιλικαῖς συνασπαραφαῖς. Ἐν γένει δ' εἰπεῖν ἢ παραλυσία τῶν ἡθῶν ἐν τῷ Πέραν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν λαμβάνει φοβεράς διαστάσεις. Ἀργὴ προνοοῦσα διὰ τὴν ἀμείωσιν ἠθικῆς τῶν χριστιανικῶν ἰδίᾳ πληθυσμῶν δὲν ὑπάρχει. Τούναντιον μάλιστα διευκολύνει αὐτὴ τῆς ἠθικῆς παραλυσίας τῶν χριστιανικῶν οἰκογενειῶν πρὸ παντός, δὲ τῶν ἑλληνικῶν τὴν πρόδον. Πηγαίνετε λ. γ. εἰς τὸ Γαλατὰ-Σεράφιον διὰ νὰ ζητήσῃτε τὴν ἀδειαν τῆς ἰδρυσεως ἐνὸς ἠθικοῦ σπουδαιότητος συλλόγου, ἢ ἐνὸς ἄλλου ἠθικοῦ ἔργου ἀφορῶντος εἰς τὴν ἠθικοποίησιν τῆς κοινωνίας. Αἱ ἀρχαὶ μετὰ πολλῆς τῆς προσοχῆς παραπέμπουσιν τὴν

Ἐγγραφαὶ ἀπὸ τῆς 20 Αὐγούστου
τὰ μαθήματα ἄρχονται τῇ 15 Σεπτεμβρίου.
Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν καὶ αἰτησὶν προγραμμάτων ἀπευθυντέον Διευθύνσιν Ἀθλητικῆς
Σχολῆς Λεωφόρον Πανεπιστημίου καὶ ὁδὸς Ἰπποκράτους 1.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου Π. Δ. Σακελλαρίου.